

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2017/2225

z dnia 30 listopada 2017 r.

zmieniające rozporządzenie (UE) 2016/399 w zakresie korzystania z systemu wjazdu/wyjazdu

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 77 ust. 2 lit. b),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 ⁽³⁾ określa warunki, kryteria i szczegółowe zasady regulujące przekraczanie granic zewnętrznych państw członkowskich.
- (2) Celem rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2226 ⁽⁴⁾ jest utworzenie scentralizowanego systemu rejestrowania danych dotyczących wjazdu i wyjazdu obywateli państw trzecich przekraczających granice zewnętrzne państw członkowskich Unii do celów pobytu krótkoterminowego, i danych, które dotyczą odmowy wjazdu w odniesieniu do takich obywateli.
- (3) W celu dokonywania odpraw obywateli państw trzecich zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/399, które obejmują weryfikację tożsamości, obywateli państw trzecich lub ich identyfikację, jak również weryfikację, czy obywatel państwa trzeciego nie przekroczył maksymalnego czasu dozwolonego pobytu na terytorium państw członkowskich, funkcjonariusze straży granicznej powinni wykorzystywać wszelkie dostępne informacje, w tym, gdy jest to wymagane, dane z systemu wjazdu/wyjazdu ustanowionego rozporządzeniem (UE) 2017/2226 (zwanego dalej „EES”). Dane przechowywane w EES powinny być również wykorzystywane do weryfikacji, czy obywatele państw trzecich posiadający wizę wydaną na potrzeby jednokrotnego lub dwukrotnego wjazdu nie przekraczają maksymalnej liczby dozwolonych wjazdów.
- (4) W niektórych przypadkach do celu odprawy granicznej obywatele państw trzecich muszą przekazać dane biometryczne. Warunki wjazdu dotyczące obywateli państw trzecich powinny zatem zostać zmienione poprzez wprowadzenie obowiązku przekazywania tych danych biometrycznych. Jeżeli obywatel państwa trzeciego odmawia przekazania danych biometrycznych potrzebnych do utworzenia jego rejestru indywidualnego lub do przeprowadzenia odprawy granicznej, należy podjąć decyzję o odmowie wjazdu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 487 z 28.12.2016, s. 66.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 25 października 2017 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 20 listopada 2017 r.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz.U. L 77 z 23.3.2016, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2226 z dnia 30 listopada 2017 r. ustanawiające system wjazdu/wyjazdu (EES) w celu rejestrowania danych dotyczących wjazdu i wyjazdu obywateli państw trzecich przekraczających granice zewnętrzne państw członkowskich i danych dotyczących odmowy wjazdu w odniesieniu do takich obywateli oraz określające warunki dostępu do EES na potrzeby ochrony porządku publicznego i zmieniające konwencję wykonawczą do układu Schengen i rozporządzenia (WE) nr 767/2008 i (UE) nr 1077/2011 (zob. s. 20 niniejszego Dziennika Urzędowego).

- (5) Aby zapewnić pełną skuteczność EES, odprawy przy wjeździe i wyjeździe na granicach, na których działa EES, powinny być dokonywane w sposób zharmonizowany.
- (6) Ustanowienie EES wymaga dostosowania procedur odprawy osób przekraczających granice, na których działa EES. W szczególności celem EES jest zniesienie przy wjeździe i wyjeździe stemplowania dokumentów podróży obywateli państw trzecich dopuszczonych do pobytu krótkoterminowego i zastąpienie go elektronicznym wpisem dotyczącym wjazdu i wyjazdu dokonywanym bezpośrednio w EES. Ponadto w procedurach odpraw granicznych należy uwzględnić interoperacyjność między EES i wizowym systemem informacyjnym (VIS) ustanowionym decyzją Rady 2004/512/WE ⁽¹⁾. EES umożliwi również korzystanie z nowych technologii na potrzeby przekraczania granic przez podróżnych planujących pobyt krótkoterminowy. Te dostosowania procedur odprawy granicznej powinny stać się skuteczne w państwach członkowskich, które posługują się EES, w dniu uruchomienia EES określonym zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2017/2226.
- (7) W okresie sześciu miesięcy od uruchomienia EES funkcjonariusze straży granicznej powinni uwzględniać pobyty obywateli państw trzecich na terytorium państw członkowskich w sześciomiesięcznym okresie poprzedzającym wjazd lub wyjazd, sprawdzając w tym celu – obok danych dotyczących wjazdu/wyjazdu zarejestrowanych w EES – również stemple w dokumentach podróży. Dzięki temu rozwiązaniu powinno być możliwe przeprowadzanie niezbędnych weryfikacji w tych przypadkach, w których dana osoba została dopuszczona do pobytu krótkoterminowego na terytorium państw członkowskich w sześciomiesięcznym okresie poprzedzającym uruchomienie EES. Ponadto istnieje konieczność wprowadzenia przepisów szczegółowych odnoszących się do obywateli państw trzecich, którzy wjechali na terytorium państw członkowskich i jeszcze z niego nie wyjechali przed uruchomieniem EES. W tych sytuacjach przy wyjeździe z terytorium państw członkowskich należy także zarejestrować w EES informację na temat ostatniego wjazdu obywatela państwa trzeciego.
- (8) Uwzględniając różną sytuację w państwach członkowskich i na poszczególnych przejściach granicznych w obrębie danych państw członkowskich pod względem liczby obywateli państw trzecich przekraczających granice, państwa członkowskie powinny mieć możliwość decydowania o tym, czy i w jakim zakresie będą korzystać z takich technologii, jak systemy samoobsługi, bramki elektroniczne oraz systemy zautomatyzowanej kontroli granicznej. Korzystając z tych technologii, należy dokonywać odpraw przy wjeździe i wyjeździe na granicach zewnętrznych w sposób zharmonizowany oraz należy zapewnić odpowiedni poziom bezpieczeństwa.
- (9) Ponadto niezbędne jest określenie zadań i roli funkcjonariuszy straży granicznej przy korzystaniu z tych technologii. W tym zakresie należy zapewnić, by wyniki odpraw granicznych przeprowadzanych za pomocą zautomatyzowanych narzędzi były dostępne dla funkcjonariuszy straży granicznej, tak aby umożliwić im podejmowanie odpowiednich decyzji. Ponadto konieczne jest nadzorowanie korzystania przez podróżnych z systemów samoobsługi, bramek elektronicznych oraz systemów zautomatyzowanej kontroli granicznej, tak aby zapobiegać przypadkom oszukańczego zachowania i oszukańczego wykorzystywania tych systemów. Ponadto w czasie wykonywania takiego nadzoru funkcjonariusze straży granicznej powinni zwracać szczególną uwagę na osoby małoletnie i powinni móc podejmować działania służące identyfikacji osób potrzebujących ochrony.
- (10) Państwa członkowskie powinny mieć również możliwość ustanowienia na zasadzie dobrowolności krajowych programów ułatwień, tak aby obywatele państw trzecich, którzy przeszli wstępną weryfikację, mogli korzystać przy wjeździe z odstępstw od niektórych aspektów szczegółowej odprawy. Stosując takie krajowe programy ułatwień, należy zapewnić, by zostały one ustanowione zgodnie ze zharmonizowanym modelem i by zagwarantowany był odpowiedni poziom bezpieczeństwa.
- (11) Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla stosowania dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾.
- (12) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie zmiana w obowiązujących przepisach rozporządzenia (UE) 2016/399, może być osiągnięty wyłącznie na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE). Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (13) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do TUE i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana ani go nie stosuje. Ponieważ niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, Dania – zgodnie z art. 4 tego protokołu – w terminie sześciu miesięcy po przyjęciu przez Radę niniejszego rozporządzenia podejmie decyzję, czy dokona jego transpozycji do prawa krajowego.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2004/512/WE z dnia 8 czerwca 2004 r. w sprawie ustanowienia Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) (Dz.U. L 213 z 15.6.2004, s. 5).

⁽²⁾ Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 77).

- (14) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Zjednoczonego Królestwa zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE ⁽¹⁾; Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy w związku z tym w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związane ani go nie stosuje.
- (15) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE ⁽²⁾; Irlandia nie uczestniczy w związku z tym w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana ani go nie stosuje.
- (16) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽³⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt A decyzji Rady 1999/437/WE ⁽⁴⁾.
- (17) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽⁵⁾, które wchodzi w zakres obszaru określonego w art. 1 pkt A decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE ⁽⁶⁾.
- (18) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽⁷⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt A decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2011/350/UE ⁽⁸⁾.
- (19) W odniesieniu do Cypru, Bułgarii, Rumunii i Chorwacji przepisy rozporządzenia (UE) 2016/399 dotyczące EES powinny mieć zastosowanie dopiero wówczas, gdy spełnione zostaną warunki określone w art. 66 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/2226. W związku z tym dla tych państw członkowskich, które do dnia uruchomienia EES nie będą spełniać warunków określonych w art. 66 ust. 2 tego rozporządzenia, należy ustanowić szczegółowe przepisy przejściowe dotyczące stemplowania, które będą obowiązywać do momentu podłączenia tych państw do EES. Te przepisy przejściowe powinny zapewnić, by stemplowanie dokumentów podróży rodziło takie same skutki, jak karta wjazdu/wyjazdu w EES.
- (20) Państwa członkowskie, które w dniu uruchomienia EES nie będą spełniać warunków określonych w art. 66 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/2226, powinny nadal systematycznie stemplować przy wjeździe i wyjeździe dokumenty podróży obywateli państw trzecich dopuszczonych do pobytu krótkoterminowego. Te państwa członkowskie powinny sprawdzać stemple wjazdowe i wyjazdowe w dokumencie podróży danego obywatela państwa trzeciego w celu weryfikacji, poprzez porównanie dat wjazdu i wyjazdu, czy osoba ta nie przekroczyła maksymalnego czasu dozwolonego pobytu na terytorium danego państwa członkowskiego. Stemplowanie dokumentów podróży i sprawdzanie stempli należy kontynuować do momentu podłączenia danego państwa członkowskiego do EES zgodnie z art. 66 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2017/2226.
- (21) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) 2016/399,

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotycząca wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowanie wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 43).

⁽²⁾ Decyzja Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20).

⁽³⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

⁽⁴⁾ Decyzja Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

⁽⁶⁾ Decyzja Rady 2008/146/WE z dnia 28 stycznia 2008 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1).

⁽⁷⁾ Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 21.

⁽⁸⁾ Decyzja Rady 2011/350/UE z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się do zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych i do przemieszczania się osób (Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19).

- (22) Zgodnie z art. 28 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 45/2001⁽¹⁾ przeprowadzono konsultacje z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, który wydał opinię w dniu 21 września 2016 r.,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) 2016/399 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 dodaje się punkty w brzmieniu:

- „22) »system wjazdu/wyjazdu (EES)« oznacza system ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2226 (*);
- 23) »system samoobsługi« oznacza zautomatyzowany system, za pomocą którego dokonuje się całej lub częściowej odprawy granicznej mającej zastosowanie do danej osoby i który może być wykorzystywany w celu wstępnego rejestrowania danych w EES;
- 24) »bramka elektroniczna« oznacza infrastrukturę działającą z wykorzystaniem środków elektronicznych, przy użyciu której dochodzi do faktycznego przekroczenia granicy zewnętrznej lub, w przypadku gdy nie zostały zniesione kontrole, granicy wewnętrznej;
- 25) »system zautomatyzowanej kontroli granicznej« oznacza system pozwalający na zautomatyzowane przekraczanie granicy, który składa się z systemu samoobsługi i bramki elektronicznej;
- 26) »potwierdzenie autentyczności i integralności danych przechowywanych na chipie« oznacza proces, w którym weryfikuje się, przy użyciu certyfikatów, czy dane przechowywane na elektronicznym nośniku informacji (chipie) pochodzą od organu wydającego i czy nie zostały zmienione.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2226 z dnia 30 listopada 2017 r. ustanawiające system wjazdu/wyjazdu (EES) w celu rejestrowania danych dotyczących wjazdu i wyjazdu obywateli państw trzecich przekraczających granice zewnętrzne państw członkowskich Unii Europejskiej i danych dotyczących odmowy wjazdu w odniesieniu do takich obywateli oraz określające warunki dostępu do EES na potrzeby ochrony porządku publicznego i zmieniające konwencję wykonawczą do układu Schengen i rozporządzenia (WE) nr 767/2008 i (UE) nr 1077/2011 (Dz.U. L 327, z 9.12.2017, s. 20).”;

- 2) w art. 6 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 1 dodaje się literę w brzmieniu:

„f) przekazują oni dane biometryczne, jeżeli jest to wymagane do:

- (i) utworzenia rejestru indywidualnego w EES zgodnie z art. 16 i 17 rozporządzenia (UE) 2017/2226;
- (ii) dokonywania odpraw granicznych zgodnie z art. 8 ust. 3 lit. a) ppkt (i) i lit. g) ppkt (i) niniejszego rozporządzenia, art. 23 ust. 2 i 4 rozporządzenia (UE) 2017/2226 oraz, w stosownych przypadkach, art. 18 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008 (*).

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) oraz wymiany danych pomiędzy państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych (rozporządzenie w sprawie VIS) (Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 60).”;

- b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a. Okres 90 dni w każdym okresie 180-dniowym, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, oblicza się jako jeden okres dla państw członkowskich posługujących się EES na podstawie rozporządzenia (UE) 2017/2226. Okres ten oblicza się odrębnie dla każdego z państw członkowskich, które nie posługują się EES.”;

- 3) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 6a

Obywatele państw trzecich, których dane mają być wprowadzone do EES

1. Zgodnie z art. 16, 17, 19 i 20 rozporządzenia (UE) 2017/2226 do EES wprowadza się dane dotyczące wjazdu i wyjazdu osób należących do następujących kategorii:

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

- a) obywatele państw trzecich dopuszczeni do pobytu krótkoterminowego zgodnie z art. 6 ust. 1 niniejszego rozporządzenia;
- b) obywatele państw trzecich będący członkami rodziny obywatela Unii, do którego ma zastosowanie dyrektywa 2004/38/WE, i którzy nie posiadają karty pobytowej przewidzianej w tej dyrektywie;
- c) obywatele państw trzecich, którzy:
- (i) są członkami rodziny obywatela państwa trzeciego korzystającego – na mocy umowy między Unią i jej państwami członkowskimi z jednej strony a państwem trzecim z drugiej strony – z prawa do swobodnego przemieszczania się równoważnego prawu przysługującemu obywatelom Unii; oraz
  - (ii) nie posiadają karty pobytowej przewidzianej w dyrektywie 2004/38/WE ani dokumentu pobytowego przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 1030/2002.
2. Zgodnie z art. 18 rozporządzenia (UE) 2017/2226 do EES wprowadza się dane dotyczące obywateli państw trzecich, którym odmówiono wjazdu na pobyt krótkoterminowy zgodnie z art. 14 niniejszego rozporządzenia.
3. Do EES nie wprowadza się danych dotyczących następujących kategorii osób:
- a) obywatele państw trzecich będący członkami rodziny obywatela Unii, do którego ma zastosowanie dyrektywa 2004/38/WE, i którzy posiadają kartę pobytową zgodnie z tą dyrektywą, niezależnie czy towarzyszą temu obywatelowi Unii lub do niego dołączają, czy nie;
- b) obywatele państw trzecich, którzy są członkami rodziny obywatela państwa trzeciego, niezależnie czy towarzyszą temu obywatelowi Unii lub do niego dołączają, czy nie, jeżeli:
- (i) ten obywatel państwa trzeciego korzysta z prawa do swobodnego przemieszczania się równoważnego prawu przysługującemu obywatelom Unii na mocy umowy między Unią i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a państwem trzecim, z drugiej strony, oraz
  - (ii) ci obywatele państw trzecich posiadają kartę pobytową przewidzianą w dyrektywie 2004/38/WE lub dokument pobytowy przewidziany w rozporządzeniu (WE) nr 1030/2002;
- c) posiadacze dokumentów pobytowych, o których mowa w art. 2 pkt 16, inni niż ci, którzy są objęci lit. a) i b) niniejszego ustępu;
- d) posiadacze wiz długoterminowych;
- e) obywatele państw trzecich korzystający z prawa do mobilności zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/66/UE (*) lub dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/801 (**);
- f) obywatele Andory, Monako i San Marino oraz posiadacze paszportów wydanych przez Państwo Watykańskie;
- g) osoby lub kategorie osób zwolnione z odprawy granicznej lub korzystające ze szczególnych zasad w stosunku do odprawy granicznej, a mianowicie:
- (i) szefowie państw, szefowie rządów i członkowie rządów krajowych wraz z towarzyszącymi im małżonkami, oraz członkowie ich oficjalnych delegacji oraz monarchowie i inni wyżsi rangą członkowie rodziny królewskiej i – zgodnie z załącznikiem VII pkt 1;
  - (ii) piloci samolotów i inni członkowie załogi – zgodnie z załącznikiem VII pkt 2;
  - (iii) marynarze zgodnie z załącznikiem VII pkt 3 oraz marynarze, którzy przebywają na terytorium państwa członkowskiego tylko wtedy, kiedy przybija tam ich statek i tylko na obszarze portu zawinięcia;
  - (iv) pracownicy transgraniczni – zgodnie z załącznikiem VII pkt 5;
  - (v) służby ratownicze, policja, straż pożarna działające w sytuacjach wyjątkowych oraz funkcjonariusze straży granicznej – zgodnie z załącznikiem VII pkt 7;
  - (vi) pracownicy zatrudnieni na urządzeniach oddalonych od brzegu – zgodnie z załącznikiem VII pkt 8;
  - (vii) członkowie załogi i pasażerowie statków wycieczkowych – zgodnie z załącznikiem VI pkt 3.2.1, 3.2.2 i 3.2.3;
  - (viii) osoby przebywające na pokładzie pływających jednostek rekreacyjnych niepodlegające odprawie granicznej – zgodnie z załącznikiem VI pkt 3.2.4, 3.2.5 i 3.2.6;
- h) osoby, które korzystają z odstępstwa od obowiązku przekraczania granic zewnętrznych jedynie na przejściach granicznych i w ustalonych godzinach ich otwarcia zgodnie z art. 5 ust. 2;

- i) osoby, które przedstawią ważne zezwolenie na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1931/2006 (**);
- j) członkowie załóg międzynarodowych pociągów pasażerskich i towarowych;
- k) osoby, które na potrzeby przekroczenia granicy przedstawiają:
  - (i) ważny uproszczony kolejowy dokument tranzytowy wydany zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 693/2003 (****); lub
  - (ii) ważny uproszczony dokument tranzytowy wydany zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 693/2003, pod warunkiem że tranzyt odbywa się pociągiem i osoby te nie wysiadają z niego na terytorium państwa członkowskiego.

(*) Dyrektywa 2014/66/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa (Dz.U. L 157 z 27.5.2014, s. 1).

(**) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/801 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych, odbycia studiów, szkoleń, udziału w wolontariacie, programach wymiany młodzieży szkolnej lub projektach edukacyjnych oraz podjęcia pracy w charakterze au pair (Dz.U. L 132 z 21.5.2016, s. 21).

(***) Rozporządzenie (WE) nr 1931/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiające przepisy dotyczące małego ruchu granicznego na zewnętrznych granicach lądowych państw członkowskich i zmieniające postanowienia Konwencji z Schengen (Dz.U. L 405 z 30.12.2006, s. 1).

(****) Rozporządzenie Rady (WE) 693/2003 z dnia 14 kwietnia 2003 r. ustanawiające ściśle określony Uproszczony Dokument Tranzytowy (FTD), Uproszczony Kolejowy Dokument Tranzytowy (FRTD) i zmieniające Wspólne Instrukcje Konsularne i Wspólny Podręcznik (Dz.U. L 99 z 17.4.2003, s. 8).”;

4) w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. a) akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli dokument podróży zawiera elektroniczny nośnik informacji (chip), autentyczność i integralność danych przechowywanych na chipie potwierdza się z wykorzystaniem kompletnego łańcucha ważnych certyfikatów, chyba że jest to technicznie niemożliwe lub, w przypadku dokumentu podróży wydanego przez państwo trzecie, niemożliwe ze względu na niedostępność ważnych certyfikatów.”;

(ii) w lit. b) dodaje się akapit w brzmieniu:

„W przypadku osób, których wjazd podlega rejestracji w EES na podstawie art. 6a niniejszego rozporządzenia, przeprowadza się weryfikację ich tożsamości zgodnie z art. 23 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/2226 i, w stosownych przypadkach, identyfikację zgodnie z art. 23 ust. 4 tego rozporządzenia.”;

b) w ust. 3 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. a) ppkt (i) akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„W przypadku paszportów i dokumentów podróży zawierających elektroniczny nośnik informacji (chip) sprawdza się autentyczność i integralność danych przechowywanych na chipie, o ile dostępne są ważne certyfikaty.

Z wyjątkiem obywateli państw trzecich, dla których w EES utworzono już rejestr indywidualny, jeżeli dokument podróży zawiera wizerunek twarzy zapisany na elektronicznym nośniku informacji (chipie) i ten wizerunek twarzy zapisany na chipie jest technicznie dostępny, weryfikacja ta obejmuje weryfikację tego wizerunku twarzy poprzez elektroniczne porównanie tego wizerunku twarzy z pobranym na miejscu wizerunkiem twarzy danego obywatela państwa trzeciego. Jeżeli jest to możliwe pod względem technicznym i prawnym, weryfikacji tej można dokonać poprzez porównanie odcisków palców pobranych na miejscu z odciskami palców zapisanymi na elektronicznym nośniku informacji (chipie).”;

(ii) lit. a) ppkt (iii) otrzymuje brzmienie:

„(iii) w przypadku osób, odnośnie do których wjazd lub odmowa wjazdu podlega rejestracji w EES na podstawie art. 6a niniejszego rozporządzenia – weryfikację ich tożsamości zgodnie z art. 23 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/2226 i, w stosownych przypadkach, identyfikację zgodnie z art. 23 ust. 4 tego rozporządzenia.”;

(iii) w lit. a) dodaje się podpunkt w brzmieniu:

„(iia) w przypadku osób, odnośnie do których wjazd lub odmowa wjazdu podlega rejestracji w EES na podstawie art. 6a niniejszego rozporządzenia – weryfikację, czy obywatel państwa trzeciego nie wykorzystał lub nie przekroczył maksymalnego czasu dozwolonego pobytu na terytorium państw członkowskich, oraz w przypadku obywateli państw trzecich posiadających wizę wydaną na potrzeby jednokrotnego lub dwukrotnego wjazdu – weryfikację, czy nie przekroczyli oni maksymalnej liczby dozwolonych wjazdów, poprzez przeglądanie EES zgodnie z art. 23 rozporządzenia (UE) 2017/2226;”;

(iv) lit. g) ppkt (i) otrzymuje brzmienie:

„(i) weryfikację tożsamości i obywatelstwa obywatela państwa trzeciego oraz autentyczności i ważności dokumentu podróży uprawniającego do przekroczenia granicy, w tym również poprzez sprawdzenie w odpowiednich bazach danych, w szczególności:

1) w SIS;

2) w bazie danych SLTD Interpolu;

3) w krajowych bazach danych zawierających informacje o skradzionych, przywłaszczonych, utraconych i unieważnionych dokumentach podróży.

W przypadku paszportów i dokumentów podróży zawierających elektroniczny nośnik informacji (chip) sprawdza się autentyczność i integralność danych przechowywanych na chipie, o ile dostępne są ważne certyfikaty.

Z wyjątkiem obywateli państw trzecich, dla których w EES utworzony jest rejestr indywidualny, jeżeli dokument podróży zawiera wizerunek twarzy zapisany na elektronicznym nośniku informacji (chipie) i ten wizerunek twarzy jest technicznie dostępny, weryfikacja ta obejmuje weryfikację tego wizerunku twarzy poprzez elektroniczne porównanie tego wizerunku twarzy z pobranym na miejscu wizerunkiem twarzy danego obywatela państwa trzeciego. Jeżeli jest to możliwe pod względem technicznym i prawnym, weryfikacji tej można dokonać poprzez porównanie odcisków palców pobranych na miejscu z odciskami palców zapisanymi na elektronicznym nośniku informacji (chipie);”;

(v) w lit. g) dodaje się podpunkty w brzmieniu:

„(iii) w przypadku osób, których wyjazd podlega rejestracji w EES na podstawie art. 6a niniejszego rozporządzenia, weryfikację ich tożsamości zgodnie z art. 23 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/2226 i, w stosownych przypadkach, identyfikację zgodnie z art. 23 ust. 4 tego rozporządzenia;

(iv) w przypadku osób, których wyjazd podlega rejestracji w EES na podstawie art. 6a niniejszego rozporządzenia – weryfikację, czy obywatel państwa trzeciego nie przekroczył maksymalnego czasu dozwolonego pobytu na terytorium państw członkowskich, poprzez przeglądanie EES zgodnie z art. 23 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2017/2226;”;

(vi) uchyla się lit. h) ppkt (ii);

(vii) lit. i) otrzymuje brzmienie:

„i) w celu identyfikacji osób, które nie spełniają warunków wjazdu, pobytu lub zamieszkania na terytorium państw członkowskich lub przestały spełniać te warunki, możliwe jest przeglądanie VIS zgodnie z art. 20 rozporządzenia (WE) nr 767/2008 i EES zgodnie z art. 27 rozporządzenia (UE) 2017/2226;”;

c) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„9. Obywatele państwa trzeciego są informowani o maksymalnej liczbie dni dozwolonego pobytu, która uwzględnia liczbę wjazdów i długość pobytu dozwolonych na podstawie wizy. Informacje takie zostają przekazane albo przez funkcjonariusza straży granicznej w momencie dokonywania odprawy granicznej, albo za pośrednictwem zainstalowanego na przejściu granicznym sprzętu umożliwiającego obywatelowi państwa trzeciego skorzystanie z usługi sieciowej, o której mowa w art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) 2017/2226;”;

5) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 8a

Korzystanie z systemów samoobsługi w celu wstępnego rejestrowania danych w EES

1. Osoby, w przypadku których przekroczenie granicy podlega rejestracji w EES na podstawie art. 6a, mogą korzystać z systemów samoobsługi w celu wstępnego zarejestrowania w EES danych, o których mowa w ust. 4 lit. a) niniejszego artykułu, pod warunkiem spełnienia wszystkich następujących warunków:

- a) dokument podróży zawiera elektroniczny nośnik informacji (chip), a autentyczność i integralność danych przechowywanych na chipie potwierdza się z wykorzystaniem kompletnego łańcucha ważnych certyfikatów;
- b) dokument podróży zawiera wizerunek twarzy zapisany na elektronicznym nośniku informacji (chipie), który to wizerunek jest technicznie dostępny z poziomu systemu samoobsługi do celów zweryfikowania tożsamości posiadacza dokumentu podróży poprzez porównanie wizerunku twarzy zapisanego na elektronicznym nośniku informacji (chipie) z wizerunkiem twarzy pobranym na miejscu; jeżeli jest to możliwe pod względem technicznym i prawnym, weryfikacji tej można dokonać poprzez porównanie odcisków palców pobranych na miejscu z odciskami palców zapisanymi na elektronicznym nośniku informacji (chipie) w dokumencie podróży.

2. Zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu system samoobsługi weryfikuje, czy dana osoba została wcześniej zarejestrowana w EES, a także weryfikuje tożsamość obywatela państwa trzeciego zgodnie z art. 23 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/2226.

3. Zgodnie z art. 23 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2017/2226 system samoobsługi przeprowadza identyfikację zgodnie z art. 27 tego rozporządzenia.

Ponadto zgodnie z art. 23 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2017/2226 przy przeprowadzaniu identyfikacji w EES:

- a) w przypadku obywateli państw trzecich, którzy podlegają obowiązkowi wizowemu w celu przekroczenia granic zewnętrznych, jeżeli w wyniku wyszukiwania w VIS według danych, o których mowa w art. 18 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 767/2008, okazuje się, że osoba ta jest zarejestrowana w VIS, dokonuje się weryfikacji odcisków palców w danych przechowywanych w VIS zgodnie z art. 18 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 767/2008. W przypadku gdy weryfikacja osoby zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu nie powiedzie się, uzyskuje się dostęp do danych w VIS w celu identyfikacji zgodnie z art. 20 rozporządzenia (WE) nr 767/2008;
- b) w przypadku obywateli państw trzecich, którzy nie podlegają obowiązkowi wizowemu w celu przekroczenia granic zewnętrznych i których nie znaleziono w EES po przeprowadzeniu identyfikacji zgodnie z art. 27 rozporządzenia (UE) 2017/2226, przegląda się VIS zgodnie z art. 19a rozporządzenia (WE) nr 767/2008.

4. W przypadku gdy dane dotyczące osoby, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu nie są zarejestrowane w EES zgodnie z ust. 2 i 3:

- a) obywatele państw trzecich, którzy podlegają obowiązkowi wizowemu w celu przekroczenia granic zewnętrznych, wstępnie rejestrują w EES przy użyciu systemu samoobsługi dane wymienione w art. 16 ust. 1 oraz art. 16 ust. 2 lit. c)–f) rozporządzenia (UE) 2017/2226 oraz w stosownych przypadkach dane wymienione w art. 16 ust. 6 tego rozporządzenia, a obywatele państw trzecich, którzy nie podlegają obowiązkowi wizowemu w celu przekroczenia granic zewnętrznych, wstępnie rejestrują w EES przy użyciu systemu samoobsługi dane wymienione w art. 17 ust. 1 lit. a), b) i c) i w art. 16 ust. 2 lit. c) tego rozporządzenia oraz w stosownych przypadkach dane wymienione w art. 17 ust. 1 lit. d) tego rozporządzenia;

b) następnie daną osobę kieruje się do funkcjonariusza straży granicznej, który:

- (i) wstępnie rejestruje przedmiotowe dane w przypadku, gdy nie było możliwe pobranie w systemie samoobsługi wszystkich wymaganych danych;

(ii) weryfikuje:

— czy dokument podróży wykorzystany w systemie samoobsługi odpowiada dokumentowi, który osoba ta przedstawia osobiście funkcjonariuszowi straży granicznej,

— czy pobrany na miejscu wizerunek twarzy tej osoby odpowiada wizerunkowi twarzy pobranemu przy użyciu systemu samoobsługi, oraz

— w stosunku do osób, które nie posiadają wizy wymaganej na podstawie rozporządzenia (WE) nr 539/2001 – czy odciski palców tej osoby pobrane na miejscu odpowiadają odciskom palców pobranym przy użyciu systemu samoobsługi;

(iii) w przypadku gdy podjęta została decyzja o zezwoleniu na wjazd lub odmowie wjazdu – potwierdza dane, o których mowa w lit. a) niniejszego ustępu, i wprowadza do EES dane, o których mowa w art. 16 ust. 2 lit. a) i b) oraz art. 18 ust. 6 lit. b), c) i d) rozporządzenia (UE) 2017/2226.

5. W przypadku gdy z operacji, o których mowa w ust. 2 i 3, wynika, że dane dotyczące danej osoby, o której mowa w ust. 1 zostały zarejestrowane w EES, system samoobsługi sprawdza, czy należy zaktualizować którekolwiek z danych, o których mowa w ust. 4 lit. a).

6. Jeżeli ocena, o której mowa w ust. 5 wykaże, że w systemie EES figuruje rejestr indywidualny dotyczący danej osoby, o której mowa w ust. 1, ale dane dotyczące tej osoby należy zaktualizować, dana osoba:

- a) aktualizuje dane w EES poprzez wstępne zarejestrowanie ich przy użyciu systemu samoobsługi;
- b) jest kierowana do funkcjonariusza straży granicznej, który weryfikuje prawidłowość aktualizacji zgodnie z lit. a) niniejszego ustępu oraz, jeżeli została podjęta decyzja o zezwoleniu na wjazd lub o odmowie wjazdu, aktualizuje rejestr indywidualny zgodnie z art. 14 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/2226.

7. Systemy samoobsługi funkcjonują pod nadzorem funkcjonariusza straży granicznej, któremu powierza się zadanie wykrywania przypadków niewłaściwego, oszukańczego lub nieprawidłowego korzystania z systemu samoobsługi.

Artykuł 8b

Korzystanie z systemów samoobsługi lub bramek elektronicznych do celu przekraczania granicy przez osoby, w przypadku których przekroczenie granicy podlega rejestracji w EES

1. Osobom, w przypadku których przekroczenie granicy podlega rejestracji w EES zgodnie z art. 6a, można zezwolić na korzystanie z systemu samoobsługi do celu przeprowadzenia odprawy granicznej, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) dokument podróży zawiera elektroniczny nośnik informacji (chip), a autentyczność i integralność danych przechowywanych na chipie potwierdza się z wykorzystaniem kompletnego łańcucha ważnych certyfikatów;
- b) dokument podróży zawiera wizerunek twarzy zapisany na elektronicznym nośniku informacji (chipie), który to wizerunek jest technicznie dostępny z poziomu systemu samoobsługi do celów zweryfikowania tożsamości posiadacza dokumentu podróży poprzez porównanie tego wizerunku twarzy z wizerunkiem twarzy pobranym na miejscu;
- c) dana osoba została już zarejestrowana lub wstępnie zarejestrowana w EES.

2. W przypadku gdy warunki określone w ust. 1 niniejszego artykułu są spełnione, odprawa graniczna przy wjeździe przewidziana w art. 8 ust. 2 i art. 8 ust. 3 lit. a) i b) oraz odprawa graniczna przy wyjeździe przewidziana w art. 8 ust. 2 i art. 8 ust. 3 lit. g) i h) może odbywać się przy użyciu systemu samoobsługi. W przypadku gdy odprawa graniczna przy wyjeździe dokonywana jest z wykorzystaniem systemu zautomatyzowanej kontroli granicznej, odprawa taka obejmuje odprawę, o której mowa w art. 8 ust. 3 lit. h).

Jeżeli danej osobie przyznano dostęp do krajowego programu ułatwień ustanowionego przez państwo członkowskie na mocy art. 8d, to przy przekraczaniu przez daną osobę granic zewnętrznych tego państwa członkowskiego lub granic zewnętrznych państwa członkowskiego, które zawarło umowę z państwem członkowskim przyznającym dostęp, o którym mowa w art. 8d ust. 9, podczas odprawy granicznej dokonywanej przy wjeździe przy użyciu systemu samoobsługi można pominąć sprawdzanie elementów, o których mowa w art. 8 ust. 3 lit. a) ppkt (iv) i (v).

3. Przy wjeździe i wyjeździe wyniki odprawy granicznej dokonywanej przy użyciu systemu samoobsługi są udostępniane funkcjonariuszowi straży granicznej. Ten funkcjonariusz straży granicznej monitoruje wyniki odprawy granicznej i, mając je na uwadze, zezwala na wjazd lub wyjazd lub kieruje daną osobę do funkcjonariusza straży granicznej, który dokonuje dalszej odprawy.

4. Daną osobę kieruje się do funkcjonariusza straży granicznej zgodnie z ust. 3 w każdej z następujących sytuacji:

- a) w przypadku gdy nie został spełniony jeden lub więcej z warunków wymienionych w ust. 1;
- b) w przypadku gdy odprawa przy wjeździe lub wyjeździe, określona w ust. 2, wykaże, że nie został spełniony co najmniej jeden z warunków wjazdu lub wyjazdu;
- c) w przypadku gdy wyniki odprawy przy wjeździe lub wyjeździe, określonej w ust. 2, podają w wątpliwość tożsamość osoby lub wskazują na to, że dana osoba jest uznawana za stanowiącą zagrożenie dla bezpieczeństwa wewnętrznego, porządku publicznego lub stosunków międzynarodowych którejkolwiek z państw członkowskich lub dla zdrowia publicznego;
- d) w razie wątpliwości;
- e) w razie braku bramek elektronicznych.

5. Oprócz sytuacji, o których mowa w ust. 4, funkcjonariusz straży granicznej nadzorujący przekraczanie granicy może również postanowić, na podstawie innych przesłanek, o skierowaniu osób korzystających z systemu samoobsługi do innego funkcjonariusza straży granicznej.

6. Osobom, w przypadku których przekroczenie granicy podlega rejestracji w EES zgodnie z art. 6a ust. 1 i które skorzystały z systemu samoobsługi w celu dokonania odprawy granicznej, można zezwolić na korzystanie z bramki elektronicznej. W przypadku gdy wykorzystywana jest bramka elektroniczna, w momencie przekraczania granicy odpowiednio rejestruje ona wpis dotyczący wjazdu/wyjazdu i przypisuje go do odpowiedniego rejestru indywidualnego zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) 2017/2226. W przypadku gdy bramka elektroniczna i system samoobsługi są fizycznie oddzielone, weryfikacja tożsamości użytkownika w celu sprawdzenia, czy osoba korzystająca z bramki elektronicznej jest osobą, która skorzystała z systemu samoobsługi odbywa się na stanowisku bramki elektronicznej. Weryfikacji dokonuje się przy użyciu co najmniej jednego identyfikatora biometrycznego.

7. W przypadku gdy nie są spełnione warunki wymienione w ust. 1 lit. a) lub b) niniejszego artykułu lub w obu tych literach, część odprawy granicznej przy wjeździe zgodnie z art. 8 ust. 3 lit. a) i b) oraz część odprawy granicznej przy wyjeździe zgodnie z art. 8 ust. 3 lit. g) i h) może zostać dokonana przy użyciu systemu samoobsługi. Funkcjonariusz straży granicznej może przeprowadzić wyłącznie te weryfikacje zgodnie z art. 8 ust. 3 lit. a) i b) oraz art. 8 ust. 3 lit. g) i h), których nie można przeprowadzić przy użyciu systemu samoobsługi. Ponadto funkcjonariusz straży granicznej weryfikuje, czy dokument podróży wykorzystany w systemie samoobsługi odpowiada dokumentowi, który osoba ta przedstawia osobiście temu funkcjonariuszowi straży granicznej.

8. Systemy samoobsługi i bramki elektroniczne funkcjonują pod nadzorem funkcjonariusza straży granicznej, któremu powierza się zadanie wykrywania wszelkich przypadków niewłaściwego, oszukańczego lub nieprawidłowego korzystania z systemu samoobsługi lub bramki elektronicznej

9. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla możliwości zezwolenia przez państwa członkowskie na korzystanie z systemów samoobsługi lub bramek elektronicznych do celów przekraczania granicy przez obywateli Unii, obywateli państwa Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu Europejskiego Obszaru Gospodarczego, obywateli Szwajcarii i obywateli państw trzecich, w przypadku których przekroczenie granicy nie podlega zarejestrowaniu w EES.

Artykuł 8c

Normy dotyczące systemów zautomatyzowanej kontroli granicznej

Systemy zautomatyzowanej kontroli granicznej są zaprojektowane w miarę możliwości w taki sposób, aby mogły być używane przez wszystkie osoby, z wyjątkiem dzieci w wieku poniżej 12 roku życia. Powinny one być również zaprojektowane w sposób gwarantujący pełne poszanowanie godności ludzkiej, w szczególności w przypadkach osób wymagających szczególnego traktowania. Jeżeli państwa członkowskie podejmą decyzję o stosowaniu systemów zautomatyzowanej kontroli granicznej, zapewniają obecność wystarczającej liczby pracowników, którzy będą pomagać osobom korzystającym z takich systemów.

Artykuł 8d

Krajowe programy ułatwień

1. Każde państwo członkowskie może ustanowić dobrowolny program (zwany dalej »krajowym programem ułatwień«), aby umożliwić obywatelom państw trzecich lub obywatelom określonego państwa trzeciego, którzy nie korzystają z prawa do swobodnego przemieszczania się na mocy prawa Unii, korzystanie z ułatwień zgodnie z ust. 2 przy przekraczaniu granicy zewnętrznej państwa członkowskiego.

2. Na zasadzie odstępstwa od art. 8 ust. 3 lit. a), w przypadku obywateli państw trzecich, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu i którym przyznano dostęp do krajowego programu ułatwień, przy przekraczaniu granicy zewnętrznej państwa członkowskiego przez takich obywateli państw trzecich odprawa szczegółowa przy wjeździe nie musi obejmować sprawdzenia elementów, o których mowa w art. 8 ust. 3 lit. a) ppkt (iv) i (v).

3. Państwa członkowskie przeprowadzają wstępną weryfikację obywateli państw trzecich, którzy ubiegają się o objęcie ich krajowym programem ułatwień – w celu zweryfikowania w szczególności, czy zostały spełnione warunki, o których mowa w ust. 4.

Wstępną weryfikację obywateli państw trzecich przeprowadzają funkcjonariusze straży granicznej, organy wizowe zdefiniowane w art. 4 pkt 3 rozporządzenia (WE) nr 767/2008 lub organy imigracyjne zdefiniowane w art. 3 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia (UE) 2017/2226.

4. Organy, o których mowa w ust. 3, przyznają osobie dostęp do krajowego programu ułatwień wyłącznie wówczas, gdy spełnione zostały wszystkie następujące warunki:

- a) wnioskodawca spełnia warunki wjazdu określone w art. 6 ust. 1;
- b) dokument podróży wnioskodawcy, oraz, w stosownych przypadkach, wiza, wiza długoterminowa lub dokument pobytowy są ważne i niesfałszowane, niepodrobione ani nieprzerobione;

- c) wnioskodawca przedstawia dowody, że istnieje potrzeba częstego lub regularnego podróżowania lub uzasadnia zamiar częstego lub regularnego podróżowania;
- d) wnioskodawca przedstawia dowody swojej uczciwości i wiarygodności, w szczególności w stosownych przypadkach wykazuje, że z wcześniejszych wiz lub wiz o ograniczonej ważności terytorialnej korzystał zgodnie z prawem, wskazuje sytuację ekonomiczną w kraju pochodzenia, i wykazuje, że ma rzeczywisty zamiar opuścić terytorium państw członkowskich przed upływem dozwolonego okresu pobytu. Zgodnie z art. 25 rozporządzenia (UE) 2017/2226 organy, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, mają dostęp do EES w celu zweryfikowania, czy wnioskodawca nie przekroczył wcześniej maksymalnego czasu dozwolonego pobytu na terytorium państw członkowskich;
- e) wnioskodawca uzasadnia cel i warunki planowanych pobytów;
- f) wnioskodawca posiada wystarczające środki utrzymania zarówno na czas trwania planowanych pobytów, jak i na powrót do państwa pochodzenia lub zamieszkania, lub wnioskodawca jest w stanie uzyskać takie środki zgodnie z prawem;
- g) sprawdzono dane w SIS.

5. Pierwszy dostęp do krajowego programu ułatwień przyznaje się maksymalnie na jeden rok. Dostęp można przedłużyć maksymalnie o kolejnych 5 lat lub do czasu zakończenia okresu ważności dokumentu podróży, lub wydanych wiz wielokrotnego wjazdu, wiz długoterminowych i dokumentów pobytowych, w zależności od tego, który z tych okresów jest krótszy.

W przypadku przedłużenia państwo członkowskie co roku ponownie ocenia sytuację każdego obywatela państwa trzeciego, któremu przyznano dostęp do krajowego programu ułatwień, celem zapewnienia, na podstawie zaktualizowanych informacji, że dany obywatel państwa trzeciego nadal spełnia warunki określone w ust. 4. Ta ponowna ocena może być przeprowadzona przy dokonywaniu odprawy granicznej.

6. Szczegółowe odprawy przy wjeździe zgodnie z art. 8 ust. 3 lit. a) i art. 8 ust. 3 lit. b) i szczegółowe odprawy przy wyjeździe zgodnie z art. 8 ust. 3 lit. g) obejmują również weryfikację, czy obywatel państwa trzeciego ma ważny dostęp do krajowego programu ułatwień.

Funkcjonariusze straży granicznej mogą przeprowadzać weryfikację obywatela państwa trzeciego, który korzysta z krajowego programu ułatwień, przy wjeździe zgodnie z art. 8 ust. 3 lit. a) i b) i przy wyjeździe zgodnie z art. 8 ust. 3 lit. g) bez elektronicznego porównywania danych biometrycznych, lecz poprzez porównanie pasażera z wizerunkiem twarzy pobranym z elektronicznego nośnika informacji (chipa) i wizerunkiem twarzy z rejestru indywidualnego tego obywatela państwa trzeciego w EES. Pełna weryfikacja przeprowadzana jest wrywkowo, na podstawie analizy ryzyka.

7. Organy, o których mowa w ust. 3, niezwłocznie cofają dostęp obywatela państwa trzeciego do krajowego programu ułatwień jeżeli okaże się, że warunki przyznania dostępu do programu nie zostały spełnione; lub przestały być spełniane.

8. W toku przeprowadzanej zgodnie z ust. 3 weryfikacji, czy wnioskodawca spełnia warunki określone w ust. 4, szczególną uwagę poświęca się ocenie, czy wnioskodawca nie stanowi zagrożenia pod względem nielegalnej imigracji lub zagrożenia dla bezpieczeństwa któregokolwiek z państw członkowskich oraz czy zamierza opuścić terytorium państw członkowskich podczas dozwolonego pobytu.

Środki utrzymania na planowane pobyty ocenia się, stosownie do czasu trwania i celu planowanego pobytu lub pobytów oraz w stosunku do średnich kosztów taniego wyżywienia i zakwaterowania w danych państwach członkowskich, na podstawie kwot referencyjnych ustalanych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 39 ust. 1 lit. c). Dowód na dysponowanie wystarczającymi środkami utrzymania mogą stanowić również dokumenty o sponsorowaniu lub dokumenty o zakwaterowaniu prywatnym lub oba takie dokumenty.

Przy rozpatrywaniu wniosku bierze się pod uwagę w szczególności to, czy przedstawione dokumenty są autentyczne i wiarygodne oraz czy oświadczenia złożone przez wnioskodawcę są prawdziwe i wiarygodne. Jeżeli państwo członkowskie odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku ma wątpliwości co do wnioskodawcy lub złożonych przez wnioskodawcę oświadczeń lub dokumentów uzupełniających, przed podjęciem decyzji w sprawie wniosku może skonsultować się z innymi państwami członkowskimi.

9. Dwa państwa członkowskie lub większa ich liczba po ustanowieniu własnego krajowego programu ułatwień zgodnie z niniejszym artykułem mogą zawrzeć między sobą umowę w celu zapewnienia możliwości korzystania przez osoby objęte ich krajowymi programami ułatwień z ułatwień uznawanych przez inne programy krajowe. W terminie jednego miesiąca od zawarcia umowy kopię tej umowy przekazuje się Komisji.

10. Przy ustanawianiu takiego krajowego programu ułatwień państwa członkowskie zapewniają, by ich system obsługujący ten program spełniał normy w zakresie bezpieczeństwa danych określone w art. 43 rozporządzenia (UE) 2017/2226. Państwa członkowskie dokonują odpowiedniej oceny ryzyka związanego z bezpieczeństwem informacji, przy czym jasno określa się obowiązki w zakresie bezpieczeństwa na wszystkich etapach procesu.

11. Przed upływem trzeciego roku stosowania niniejszego artykułu Komisja przekazuje Parlamentowi Europejskiemu i Radzie ocenę jego wdrożenia. Na podstawie tej oceny Parlament Europejski lub Rada mogą zwrócić się do Komisji o przedstawienie wniosku w sprawie ustanowienia programu unijnego dla często podróżujących osób będących obywatelami państw trzecich, którzy przeszli wstępną weryfikację.”;

6) w art. 9 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Nawet w przypadku uproszczenia odprawy funkcjonariusze straży granicznej wprowadzają dane do EES zgodnie z art. 6a. Jeżeli dane nie mogą zostać wprowadzone za pomocą środków elektronicznych, należy je wprowadzić ręcznie.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3a. W przypadku braku technicznej możliwości wprowadzenia danych do systemu centralnego EES lub w przypadku awarii systemu centralnego EES stosuje się wszystkie następujące przepisy:

(i) na zasadzie odstępstwa od art. 6a niniejszego rozporządzenia dane, o których mowa w art. 16–20 rozporządzenia (UE) 2017/2226, przechowuje się tymczasowo w jednolitym interfejsie krajowym określonym w art. 7 tego rozporządzenia. Jeżeli nie jest to możliwe, dane tymczasowo przechowuje się lokalnie w formie elektronicznej. W obydwu przypadkach dane wprowadza się do systemu centralnego EES, gdy tylko rozwiązany zostanie problem braku technicznej możliwości wprowadzania danych lub zostanie usunięta awaria. Państwa członkowskie podejmują odpowiednie środki i udostępniają wymaganą infrastrukturę, sprzęt i zasoby w celu zapewnienia, by dane mogły być tymczasowo przechowywane lokalnie w każdym momencie i na każdym ich przejściu granicznym.

Bez uszczerbku dla obowiązku dokonywania odpraw granicznych na mocy niniejszego rozporządzenia, w sytuacji wyjątkowej, gdy nie ma technicznej możliwości wprowadzenia danych do systemu centralnego EES ani do jednolitego interfejsu krajowego oraz gdy nie ma technicznej możliwości tymczasowego lokalnego przechowywania danych w formacie elektronicznym, funkcjonariusz służby granicznej ręcznie przechowuje dane dotyczące wjazdu/wyjazdu zgodnie z art. 16–20 rozporządzenia (UE) 2017/2226, z wyjątkiem danych biometrycznych, oraz zamieszcza w dokumencie podróży obywatela państwa trzeciego stempel wjazdowy lub wjazdowy. Dane takie należy wprowadzić do systemu centralnego EES, jak tylko będzie to technicznie możliwe.

Państwa członkowskie informują Komisję zgodnie z art. 21 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/2226 o przypadkach stemplowania dokumentów podróży w razie wystąpienia sytuacji wyjątkowych, o których mowa w akapicie drugim niniejszego podpunktu.

(ii) na zasadzie odstępstwa od art. 8 ust. 3 lit. a) ppkt (iii) i lit. g) ppkt (iv) niniejszego rozporządzenia w przypadku obywateli państw trzecich posiadających wizę, o której mowa w art. 6 ust. 1 lit. b), weryfikacja tożsamości posiadacza wizy odbywa się – jeżeli jest to technicznie możliwe – poprzez bezpośrednie przeglądanie VIS zgodnie z art. 18 rozporządzenia (WE) nr 767/2008.”;

7) w art. 10 dodaje się ustępy w brzmieniu:

„3a. Jeżeli państwa członkowskie podejmują decyzję o korzystaniu z bramek elektronicznych, systemów samoobsługi lub systemów zautomatyzowanej kontroli granicznej, stosują one znaki określone w części D załącznika III w celu oznaczenia odpowiednich pasów ruchu.

3b. Jeżeli państwa członkowskie podejmują decyzję o ustanowieniu krajowego programu ułatwień zgodnie z art. 8d, mogą zdecydować o zastosowaniu określonych pasów ruchu dla obywateli państw trzecich korzystających z takiego krajowego programu ułatwień. Państwa członkowskie stosują znaki określone w części E załącznika III w celu oznaczenia odpowiednich pasów ruchu.”;

8) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 11

Stemplowanie dokumentów podróży

1. W przypadkach wyraźnie przewidzianych w prawie krajowym państwo członkowskie może przy wjeździe i wyjeździe stemplować dokumenty podróży obywateli państw trzecich posiadających dokumenty pobytowe lub wizy długoterminowe wydane przez to państwo członkowskie.

2. Dokument podróży obywatela państwa trzeciego, który posiada uproszczony kolejowy dokument tranzytowy wydany zgodnie z rozporządzeniem (WE) 693/2003, jest stemplowany przy wjeździe i wyjeździe. Ponadto dokument podróży obywatela państwa trzeciego, który posiada ważny uproszczony dokument tranzytowy wydany zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 693/2003 oraz który odbywa tranzyt pociągiem i nie wysiada z tego pociągu na terytorium państwa członkowskiego – stemplowane są przy wjeździe i wyjeździe.

3. Dokumenty podróży obywateli państw trzecich, którzy na podstawie krajowej wizy krótkoterminowej wydanej na potrzeby jednokrotnego lub dwukrotnego wjazdu wjeżdżają na terytorium państwa członkowskiego niestosującego jeszcze w pełni dorobku Schengen, ale posługującego się EES, lub który na podstawie takiej wizy wyjeżdża z tego terytorium, stemplowane są przy wjeździe i wyjeździe.
  4. Praktyczne ustalenia dotyczące stemplowania określono w załączniku IV.”;
- 9) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 12

Domniemanie spełniania warunków dotyczących czasu trwania pobytu krótkoterminowego

1. Bez uszczerbku dla art. 12a, jeżeli dla obywatela państwa trzeciego przebywającego na terytorium państwa członkowskiego nie utworzono rejestru indywidualnego w EES lub wpis dotyczący wjazdu/wyjazdu tego obywatela państwa trzeciego nie zawiera daty wyjazdu po dacie upływu okresu dozwolonego pobytu, właściwe organy mogą domniemywać, że obywatel państwa trzeciego nie spełnia warunków dotyczących czasu trwania dozwolonego pobytu na terytorium państw członkowskich lub przestał te warunki spełniać.
2. Domniemanie, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, nie ma zastosowania do obywatela państwa trzeciego, który jest w stanie przedstawić, za pomocą dowolnych środków, wiarygodne dowody, że korzysta z prawa do swobodnego przemieszczania się na mocy prawa Unii lub że posiada dokument pobytowy lub wizę długoterminową. W stosownych przypadkach zastosowanie ma art. 35 rozporządzenia (UE) 2017/2226.
3. Domniemanie, o którym mowa w ust. 1, może zostać obalone w przypadku przedstawienia przez obywatela państwa trzeciego, w dowolny sposób, wiarygodnych dowodów – takich jak bilety podróżne lub dowód potwierdzający jego obecność poza terytorium państw członkowskich, lub datę końca ważności poprzedniego dokumentu pobytowego lub wizej długoterminowej – że spełnia on warunki dotyczące czasu trwania pobytu krótkoterminowego.

W przypadku obalenia właściwe organy tworzą w razie potrzeby rejestr indywidualny w EES lub wskazują w EES datę i miejsce przekroczenia przez danego obywatela państwa trzeciego granicy zewnętrznej jednego z państw członkowskich lub granicy wewnętrznej państwa członkowskiego niestosującego jeszcze w pełni dorobku Schengen, ale posługującego się EES zgodnie z art. 20 rozporządzenia (UE) 2017/2226.

4. Jeżeli domniemanie, o którym mowa w ust. 1, nie zostanie obalone, obywatel państwa trzeciego przebywający na terytorium państw członkowskich może zostać zobowiązany do powrotu zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE (*).

Obywatel państwa trzeciego korzystający z prawa do swobodnego przemieszczania się na mocy prawa Unii może zostać zobowiązany do powrotu wyłącznie zgodnie z dyrektywą 2004/38/WE.

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich (Dz.U. L 348 z 24.12.2008, s. 98);

- 10) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 12a

Okres przejściowy i środki przejściowe

1. Przez okres 180 dni od uruchomienia EES, w celu zweryfikowania przy wjeździe i wyjeździe, czy dane osoby, dopuszczone do pobytu krótkoterminowego nie przekroczyły maksymalnego okresu dozwolonego pobytu, oraz, w odpowiednim przypadku, w celu zweryfikowania przy wjeździe, czy osoby nie przekroczyły liczby dozwolonych wjazdów na podstawie wizej krótkoterminowej wydanej na potrzeby jednokrotnego lub dwukrotnego wjazdu funkcjonariusze straży granicznej uwzględniają pobyty na terytorium państw członkowskich w okresie 180 dni poprzedzających wjazd lub wyjazd poprzez sprawdzenie – obok danych dotyczących wjazdu/wyjazdu zarejestrowanych w EES – również stempli w dokumentach podróży.
2. Jeżeli dana osoba wjechała na terytorium państw członkowskich przed uruchomieniem EES i opuściła je po uruchomieniu EES, w momencie wyjazdu tej osoby tworzy się dla niej rejestr indywidualny w EES i do wpisu dotyczącego wjazdu/wyjazdu wprowadza się zgodnie z art. 16 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/2226 datę tego wpisu. Stosowanie niniejszego ustępu nie ogranicza się do okresu 180 dni po uruchomieniu operacji EES, zgodnie z ust. 1. W przypadku rozbieżności między datą na stemplu wjazdowym a datą zarejestrowaną w EES, rozstrzygającą jest data widniejąca na stemplu.”;

- 11) w art. 14 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Dane dotyczące obywateli państw trzecich, którym odmówiono wjazdu na pobyt krótkoterminowy, są rejestrowane w EES zgodnie z art. 6a ust. 2 niniejszego rozporządzenia i art. 18 rozporządzenia (UE) 2017/2226.”;

b) ust. 3 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Bez uszczerbku dla odszkodowania przyznanego zgodnie z prawem krajowym, danemu obywatelowi państwa trzeciego przysługuje prawo do tego, aby państwo członkowskie, które odmówiło wjazdu, poprawiło dane wprowadzone do EES lub anulowany stempel wjazdowy, lub obydwu, i dokonało wszelkich innych anulowań lub dodań, jeżeli w wyniku postępowania odwoławczego stwierdzono, że decyzja o odmowie wjazdu była bezpodstawna.”;

12) w art. 20 ust. 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) szefów państw, szefów rządów i członków rządów krajowych wraz z towarzyszącymi im małżonkami oraz członków ich oficjalnych delegacji, oraz monarchów i innych wyższych rangą członków rodziny królewskiej;”;

13) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 42a

Środki przejściowe dotyczące państw członkowskich nieposługujących się jeszcze EES

1. Dokumenty podróży obywateli państw trzecich przekraczających granice państw członkowskich, o których mowa w art. 66 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2017/2226, są systematycznie stemplowane przy wjeździe i wyjeździe.

Dokumenty podróży obywateli państw trzecich, o których to obywatelach mowa w art. 6a ust. 1 lit. b) i c) niniejszego rozporządzenia i którzy przekraczają granice państw członkowskich, o których mowa w art. 66 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2017/2226, są stemplowane przy wjeździe i wyjeździe.

Ten obowiązek stemplowania ma również zastosowanie w przypadku uproszczonych odpraw granicznych dokonywanych zgodnie z art. 9 niniejszego rozporządzenia.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu stempla nie zamieszcza się w dokumentach podróży tych obywateli państw trzecich, o których mowa w art. 6a ust. 3 lit. a), b), i f), art. 6a ust. 3 lit. g) ppkt (i), (ii), (iii) i (vii) oraz art. 6a ust. 3 lit. j).

3. Przepisy niniejszego rozporządzenia, które odnoszą się do danych dotyczących wjazdu/wyjazdu zarejestrowanych w EES i do braku takich danych w EES, w szczególności przepisy art. 8 ust. 3 lit. a) ppkt (iii) i, art. 8 ust. 3 lit. g) ppkt (iv), art. 8d ust. 4 lit. d) i art. 12, stosuje się odpowiednio do stempli wjazdowych lub stempli wyjazdowych.

4. Jeżeli domniemanie spełniania warunków dotyczących czasu trwania pobytu zostaje obalone zgodnie z art. 12 ust. 2, obywatel państwa trzeciego przebywający na terytorium państwa członkowskiego, które nie posługuje się jeszcze EES, ma prawo do tego, żeby w jego dokumencie podróży została zamieszczona informacja o dacie i miejscu przekroczenia przez niego granicy zewnętrznej lub granicy wewnętrznej tego państwa członkowskiego. Obywatel państwa trzeciego może również otrzymać formularz, którego wzór zamieszczony jest w załączniku VIII.

5. Stosuje się przepisy dotyczące stemplowania określone w załączniku IV.

6. Państwa członkowskie, o których mowa w art. 66 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2017/2226, stemplują dokumenty podróży tych obywateli państw trzecich, którym na granicy tych państw członkowskich odmówiono wjazdu na pobyt krótkoterminowy. Stemplowanie odbywa się zgodnie ze szczegółowymi uregulowaniami zawartymi w załączniku V część A pkt 1 lit. d).

7. Obowiązek stemplowania na podstawie ust. 1–6 ma zastosowanie do dnia uruchomienia EES w danym państwie członkowskim.”;

14) w załącznikach III, IV, V i VII wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia, w którym ma nastąpić uruchomienie EES i który zostanie określony przez Komisję zgodnie z art. 66 rozporządzenia (UE) 2017/2226.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 niniejszego artykułu niniejsze rozporządzenie stosuje się do tych państw członkowskich, o których mowa w art. 66 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2017/2226, które nie posługują się jeszcze EES – od daty ich podłączenia do EES zgodnie z art. 66 ust. 3 tego rozporządzenia. Do momentu ich podłączenia do EES, stosuje się do nich przepisy przejściowe dotyczące stemplowania dokumentów podróży określone w art. 42a rozporządzenia (UE) 2016/399.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2017 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

A. TAJANI

Przewodniczący

W imieniu Rady

M. MAASIKAS

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach do rozporządzenia (UE) 2016/399 wprowadza się następujące zmiany:

1) do załącznika III dodaje się części w brzmieniu:

„CZĘŚĆ D

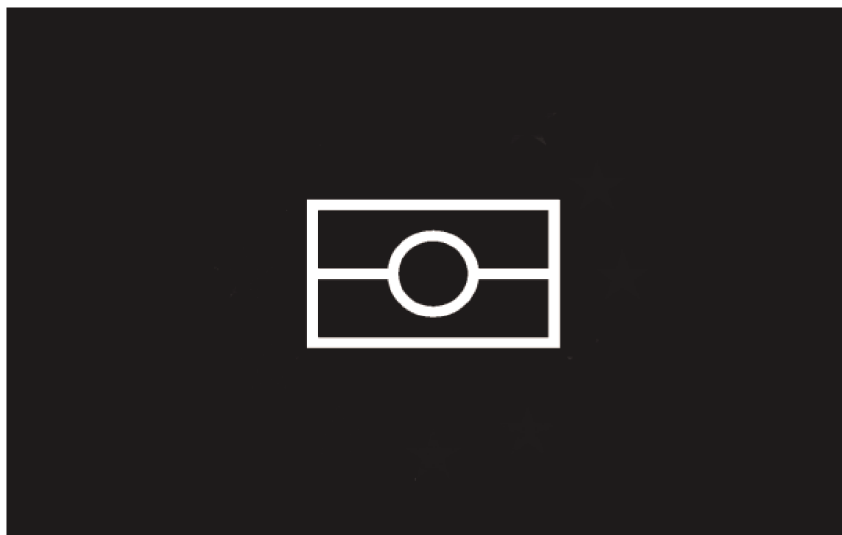
Część D1: Pasy ruchu do zautomatyzowanej kontroli granicznej – obywatele UE/EOG/CH

EU / EEA / CH
CITIZENS

Gwiazdy nie są wymagane w przypadku Szwajcarii, Liechtensteinu, Norwegii i Islandii

Część D2: Pasy ruchu do zautomatyzowanej kontroli granicznej – obywatele państw trzecich

THIRD-COUNTRY NATIONALS

Część D3: Pasy ruchu do zautomatyzowanej kontroli granicznej – wszystkie paszporty

ALL PASSPORTS

Część E: Pasy ruchu dla zarejestrowanych podróżnych

REGISTERED TRAVELERS

2) w załączniku IV wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dokument podróży obywatela państwa trzeciego, który posiada uproszczony kolejowy dokument tranzytowy wydany zgodnie z rozporządzeniem (WE) 693/2003, jest stemplowany przy wjeździe i wyjeździe. Ponadto dokument podróży obywatela państwa trzeciego, który posiada ważny uproszczony dokument tranzytowy wydany zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 693/2003 i który odbywa tranzyt pociągiem oraz nie wysiada z tego pociągu na terytorium państwa członkowskiego – również są stemplowane przy wjeździe i wyjeździe. Ponadto w przypadkach wyraźnie przewidzianych w prawie krajowym, państwo członkowskie może przy wjeździe i wyjeździe stemplować dokumenty podróży tych obywateli państw trzecich, którzy posiadają dokumenty pobytowe lub wizy długoterminowe wydane przez to państwo członkowskie, zgodnie z art. 11 niniejszego rozporządzenia.

Dokumenty podróży obywatela państwa trzeciego, który na podstawie krajowej wizy krótkoterminowej wydanej na potrzeby jednokrotnego lub dwukrotnego wjazdu wjeżdża na terytorium państwa członkowskiego niestosującego jeszcze w pełni dorobku Schengen, ale posługującego się EES, lub który na podstawie takiej wizy wyjeżdża z tego terytorium, stemplowane są przy wjeździe i wyjeździe.”;

b) dodaje się punkt w brzmieniu:

„1a. Specyfikacje tych stempli są określone w decyzjach Komitetu Wykonawczego Schengen SCH/COM-EX (94) 16 rev oraz SCH/Gem-Handb (93) 15 (CONFIDENTIAL).”;

c) dodaje się punkt w brzmieniu:

„2a. Przy wjeździe i wyjeździe obywateli państw trzecich, którzy objęci są obowiązkiem wizowym i obowiązkiem stemplowania, stempel zamieszcza się na stronie obok strony, na której zamieszczona jest wiza. Jednak jeżeli strony tej nie można wykorzystać, stempel zamieszcza się na stronie następnej. Stempla nie zamieszcza się w polu przeznaczonym do odczytu maszynowego.”;

d) skreśla się pkt 3;

3) w załączniku V wprowadza się następujące zmiany:

a) w części A wprowadza się następujące zmiany:

(i) pkt 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) w przypadku obywateli państw trzecich, którym odmówiono wjazdu na pobyt krótkoterminowy, w EES rejestruje się dane dotyczące odmowy wjazdu zgodnie z art. 6a ust. 2 niniejszego rozporządzenia i art. 18 rozporządzenia (UE) 2017/2226.”;

(ii) pkt 1 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) w przypadku obywateli państw trzecich, w odniesieniu do których odmowa wjazdu nie jest rejestrowana w EES, zamieszcza się w paszporcie stempel wjazdowy, unieważniony przekreśleniem na krzyż nanieśionym nieusuwalnym czarnym tuszem, i zapisuje obok po prawej stronie, również nieusuwalnym tuszem, literę(-y) odpowiadającą(-ce) powodowi (powodom) odmowy wjazdu, których listę zawiera standardowy formularz odmowy wjazdu zamieszczony w części B niniejszego załącznika. Ponadto w przypadku tych kategorii osób funkcjonariusz straży granicznej odnotowuje każdą odmowę wjazdu w rejestrze lub w wykazie, podając tożsamość i obywatelstwo danego obywatela państwa trzeciego, dane dotyczące dokumentu uprawniającego obywatela państwa trzeciego do przekroczenia granicy oraz powód i datę odmowy wjazdu.”;

(iii) w pkt 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Praktyczne ustalenia dotyczące stemplowania określono w załączniku IV.”;

b) w części B – „Standardowy formularz odmowy wjazdu na granicy” – wprowadza się następujące zmiany:

(i) po literze l) dodaje się tekst w brzmieniu:

„l) odmówił(-a) przekazania danych biometrycznych wymaganych

w celu utworzenia rejestru indywidualnego w systemie wjazdu/wyjazdu

w celu dokonania odprawy granicznej.”;

(ii) w sekcji zatytułowanej „Uwagi”, pod słowem „Uwagi” dodaje się tekst w brzmieniu:

„ (do zaznaczenia przez funkcjonariusza służby granicznej, jeżeli dane są przechowywane w systemie wjazdu/wyjazdu)

Niniejszym informuje się osobę zainteresowaną, że jej dane osobowe i informacje o niniejszej odmowie wjazdu zostają wprowadzone do systemu wjazdu/wyjazdu zgodnie z art. 18 rozporządzenia (UE) 2017/2226.

Zgodnie z art. 52 rozporządzenia (UE) 2017/2226 osoba zainteresowana ma prawo do uzyskania dotyczących jej danych zarejestrowanych w systemie wjazdu/wyjazdu i może zwrócić się o sprostowanie dotyczących jej danych, które są nieprawidłowe, oraz o usunięcie danych, które zostały wprowadzone do systemu niezgodnie z prawem.”;

4) pkt 1 załącznika VII otrzymuje brzmienie:

„1. Szefowie państw, szefowie rządów i członkowie rządów krajowych wraz z towarzyszącymi im małżonkami oraz członkowie ich oficjalnych delegacji oraz monarchowie i inni wyżsi rangą członkowie rodziny królewskiej

Na zasadzie odstępstwa od art. 6 i art. 8–14 szefowie państw, szefowie rządów i członkowie rządów krajowych wraz z towarzyszącymi im małżonkami, oraz członkowie ich oficjalnych delegacji oraz monarchowie i inni wyżsi rangą członkowie rodziny królewskiej, którzy zostali zaproszeni w oficjalnym celu przez rządy państw członkowskich lub organizacje międzynarodowe i których przyjazd i wyjazd został oficjalnie zapowiedziany drogą dyplomatyczną, nie podlegają odprawie granicznej.”.
